

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/133/2023                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7618205191                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.11.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martina Valentová        |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:7618205191.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne BENCONT COLLECTION, a. s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47967692, zastúpenej splnomocnenkyňou KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 36648892, Komenského 3, proti žalovaným 1/ C. I., G., R. XXX/XX a 2/ U. I., G., R. XXX/XX, obom zastúpeným JUDr. Michalom Petrikom, LL.M., advokátom, Poprad, Dostojevského 12, o zaplatenie 17.046,79 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1Csp/133/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. apríla 2023 sp. zn. 3CoCsp/45/2022, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 22. apríla 2022, č. k. 1Csp/133/2018-307, žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia istiny spolu s príslušenstvom titulom uzavretej zmluvy o úvere - stavebný úver so sporením č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. Z. XXXX, zamietol a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1. Odkazujúc na ustanovenia § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a) až d), § 7 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“) súd prvej inštancie v podstatnom konštatoval, že mal v konaní za preukázané, že žalobkyňa v danom prípade nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou, na základe ktorej by bola oprávnená sa domáhať žalovaného plnenia. Dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. V/XXXX z XX. B. XXXX došlo k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní vyplývajúcej z predmetnej úverovej zmluvy z pôvodného veriteľa - Poštová banka, a. s. na súčasnú žalobkyňu, pričom zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že termín

konečnej splatnosti bol v zmluve dohodnutý na 25. augusta 2022, z čoho je zrejmé, že k postúpeniu pohľadávky na základe uvedenej zmluvy o postúpení malo dôjsť ešte pred termínom konečnej splatnosti. V dôsledku omeškania žalovaných s uhrádzaním jednotlivých splátok úveru právna predchodkyňa žalobkyne listom z 11. septembra 2015 vyhlásila okamžitú splatnosť celého úveru, avšak toto oznámenie nebolo reálne doručené žalovaným a žalobkyňa, resp. jej právna predchodkyňa uplatnila iba fikciu doručenia. Prvoinštančný súd mal za to, že takéto upozornenie nebolo nikdy preukázateľne žalovaným doručené do vlastných rúk, nakoľko - Upozornenie z 25. augusta 2015, obsahujúce upozornenie na možnosť zosplatnenia celej pohľadávky, bolo žalovaným odoslané na adresu uvedenú v predmetnej zmluve, čo právna predchodkyňa žalobkyne zrejme považovala v zmysle všeobecných obchodných podmienok zmluvy za účinné doručenie. Podľa súdu prvej inštancie doručovanie takýchto dôležitých písomností týkajúcich sa úverového zmluvného vzťahu fikciou doručenia bez toho, aby sa spotrebiteľ o nich reálne dozvedel, resp. bez toho, aby sa boli bývali dostali do jeho sféry poznania, je potrebné považovať za nekalú prax dodávateľa rozpornú s dobrými mravmi. V zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. teda nebola právna predchodkyňa žalobkyne oprávnená predmetný úver predčasne zosplatniť. Keďže právna predchodkyňa žalobkyne nebola oprávnená zosplatniť predmetný úver pred dojednaným termínom konečnej splatnosti, v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. nebola ani oprávnená platne postúpiť takúto pohľadávku pred dojednaným dňom zročenosti na žalobcu, t. j. 20. marca 2024. A preto v zmysle uvedeného ustanovenia nemohol subjekt oprávnený poskytovať bankové úvery postúpiť nesplattnú pohľadávku na nebankový subjekt, ktorým žalobkyňa nepochybne je.

1.2. Súd prvej inštancie upriamil taktiež pozornosť na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. dôvodiť, že v danom prípade existencia výzvy pred postúpením pohľadávky a už vôbec jej reálne doručenie alebo aspoň odoslanie žalovaným nebolo žiadnym spôsobom preukázané, z ktorého dôvodu nemožno považovať postúpenie uplatnenej pohľadávky na žalobcu za platné. Zdôraznil pritom, že nie je možné stotožňovať výzvu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ s výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., nakoľko v prvom prípade sa jedná o ochranu dlžníka a spotrebiteľa a v druhom prípade sa jedná o ochranu bankového tajomstva klienta banky a nie je možné doručenie žaloby považovať za splnenie povinnosti výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., keďže v tom čase sa už spor sporových strán stáva vecou verejne známou v zmysle zásady verejnosti súdneho pojednávania a prejednávania veci.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. apríla 2023 sp. zn. 3CoCsp/45/2022 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že upozornenie žalovaných podľa § 53 ods. 9 OZ na možnosť postupu v zmysle § 565 OZ, nebolo reálne doručené žalovaným, keďže žalobkyňa túto skutočnosť v konaní nepreukázala, a teda nebol dodržaný zákonný postup pre platné predčasné zosplatnenie celého úveru pred termínom konečnej splatnosti úveru, čo bez ďalšieho neoprávňovalo právnu predchodkyňu žalobkyne podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. postúpiť predmetnú pohľadávku na žalobkyňu, ktorá v dôsledku uvedeného nebola aktívne legitimovaná na podanie žaloby voči žalovaným.

2.2. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalobkyne odkazujúcej na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) sp. zn. 5Cdo/36/2020 uviedol, že z obsahu súdneho spisu, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že skutočnosti ohľadom doručovania uvedených písomností v konaní žalovaní rozporovali. Za danej situácie je teda v rámci sporu o doručení predmetných písomností žalovanými, bremeno dôkazu o doručení písomností na ťarchu žalobkyne rovnako, ako vyplýva i z rozhodnutia najvyššieho súdu, na ktoré žalobkyňa poukázala. Žalobkyňa predložila súdu ako dôkaz o doručovaní upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ označeného ako „Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ z 25. augusta 2015 podací hárok č. J preukazujúci len to, že právna predchodkyňa žalobkyne zaslala žalovanému 1/ (u žalovanej 1/ hárok predložený nebol) predmetné upozornenie, nie však dôkaz o tom, že by takéto upozornenie aj reálne bolo žalovanému doručené a dostalo sa tak do jeho dispozičnej sféry. V odvolaní sa žalobkyňa zároveň odvoláva, že žalovaní boli oboznámení a vyjadrili súhlas so všeobecnými obchodnými podmienkami právnej predchodkyne žalobkyne, ktorých súčasťou v zmysle bodu 3.4 (čl. 3 časť II) bolo ustanovenie, podľa ktorého pri doručovaní písomností sa tieto považujú za doručené v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní,

ak nie je preukázaný skorší termín doručenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. S uvedeným postupom a zmluvným dojednaním sa odvolací súd nemôže stotožniť, nakoľko dohodou zmluvných strán nemožno platne dojsť k nevyvrátiteľnej domnienke ani fikcii, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenie len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Odvolací súd sa prikláňa k názorovému prúdu, podľa ktorého takto dohodnutá fikcia doručenia neobstoí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 OZ v spojení s ustanovením § 39 OZ.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. c) CSP.

3.1. Nesprávne právne posúdenie žalobkyňa namietala v súvislosti s riešením otázky možnosti dohody spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na známu adresu spotrebiteľa. Podľa dovolateľky odvolací súd túto otázku posúdil nesprávne a v rozpore s rozhodovacou praxou odvolacieho súdu reprezentovanou judikovaným rozhodnutím sp. zn. 5Cdo/36/2020. Mala za to, že ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 OZ, ako ani žiadny iný právny predpis výslovne neustanovuje, že upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 OZ, či zosplatňujúcu výzvu je potrebné žalovaným aj preukázateľne doručiť. Opačný názor by podľa názoru žalobkyne viedol k vzniku situácie, že banka by v niektorých prípadoch nemala možnosť postúpiť pohľadávky, keďže dlžník môže zásielky banky nepreberať úmyselne. Upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 OZ, ako i oznámenie o zosplatnení úveru sa v danom prípade do dispozičnej sféry žalovaných preukázateľne dostali, a títo mali možnosť oboznámiť sa s ich obsahom.

3.2. Z uvedených dôvodov žalobkyňa navrhla, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaní vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedli, že sa stotožňujú so závermi prezentovanými v napadnutom rozhodnutí odvolacieho súdu a navrhli, aby dovolací súd podané dovolanie ako nedôvodné zamietol.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432

ods. 1 CSP). Dovolací súd v dôsledku viazanosti dovolacími dôvodmi neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatnenými dovolacími dôvodmi.

10. V dovolaní, vychádzajúc z jeho obsahu (124 ods. 1 CSP), vyvodzuje dovolateľka jeho prípustnosť z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP, namietajúc nesprávne právne posúdenie otázky účinkov fikcie doručenia zásielky (obsahujúcej hmotnoprávny úkon - poznámka dovolacieho súdu), ak je táto doručovaná na poslednú známu adresu dlžníka. Odvolací súd odpovedal na túto otázku záporne, čím sa odklonil od judikovaného rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/36/2020 (bod 3.1.).

11. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

11.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11.2. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (quaestio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (quaestio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav.

11.3. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa žalobcu riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje totiž dovolaciemu súdu posúdiť, či ide o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Zároveň musí byť v dovolaní podanom z tohto dôvodu aj konkrétne označené jeho rozdielne rozhodnutie alebo rozhodnutie, od ktorého sa odvolací súd odklonil (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP). Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní, a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom.

12. Žalobkyňa v podanom dovolaní argumentovala odklonom odvolacieho súdu od ňou označeného dovolacieho rozhodnutia vedeného ako judikát R 4/2021 (pozri bod 10. in fine). Jej dovolacia argumentácia, že odvolací súd sa v danom prípade odklonil od záverov vyjadrených v uvedenom rozhodnutí najvyššieho súdu, je však (vzhľadom na nižšie uvedené, pozn.) neopodstatnená a nespôsobilá založiť prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

12.1. V podanom dovolaní žalobkyňa v súvislosti s označeným rozhodnutím R 4/2021, však explicitne poukazovala (iba) na tam vyslovený názor o tom, že ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené a dôvody rozhodnutí nižších súdov vydaných v prejednávanej veci, predovšetkým ide o bod 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku je už na prvý pohľad zrejmé, že pri riešení „právnej“ otázky zo strany nižších súdov v rozsahu nesprávneho právneho posúdenia nemala prvá časť právnej vety rozhodnutia R 4/2021 („Ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa.“) pre prejednávajúcu vec a jej skutkový stav relevantný význam.

12.2. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/36/2020 síce pripustil v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručенú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané, avšak v tomto smere rozlišoval dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručенú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania (daný prípad - pozn. dovolacieho súdu), 2/ zásielka sa považuje za doručенú dňom jej vrátenia odosielaťúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia ale zdôraznil, že súdna prax zaujala odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojsť k nevyvrátiteľnej domnienke ani fikcii, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručенú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa najvyššieho súdu iba pri druhom spôsobe dojednania fikcie doručenia je irelevantné, či sa adresát v mieste doručovania skutočne zdržiava - dôležité je to ako vymedzil spôsob prijímania zásielok v zmluve. Predpokladá sa, že ak účastník zmluvy uvedie určitú adresu, tak tým vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má zabezpečenú možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Opačná argumentácia by totiž viedla k absurdným dôsledkom - zmluvná strana by úmyselne uviedla adresu, na ktorej sa nezdržiava, aby znemožnila účinné doručovanie. Takto dojednanú fikciu doručenia možno istým spôsobom považovať za nadbytočnú, nakoľko pri doručovaní hmotnoprávnych úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom - z toho vyplýva, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručенý bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta.

12.3. V posudzovanom spore odvolací súd v napadnutom rozsudku podstatnú odvolaciu námietku žalobkyne založenú na tvrdení o dodržaní zákonom predpísaných podmienok pre zosplatnenie úveru, vrátane doručenia žalovaným upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, odvolávajúc sa pritom na právny názor vyslovený v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/36/2020, v zmysle ktorého zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu, považoval za nedôvodnú. Zdôraznil, že i keď sa žalobkyňa odvoláva na dohodu zmluvných strán obsiahnutú vo všeobecných obchodných podmienkach právneho predchodcu (ďalej len „VOP“), konkrétne obsiahnutú v bode 3.4 (čl. 3 časť II), podľa ktorej pri doručovaní písomností sa tieto považujú za doručенé v tuzemsku tretí deň po ich odslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená, takáto dohoda nemôže byť platným dojednaním, pretože dohodou zmluvných strán nemožno platne dojsť k nevyvrátiteľnej domnienke ani fikcii, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručенú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Takáto dohoda je v rozpore s ustanovením § 45 ods. 1 OZ v spojení s ustanovením § 39 OZ.

12.4. Podľa názoru najvyššieho súdu je tak očividné, že skutkové a právne okolnosti posudzovania doručenia zásielok s obsahom upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, neboli v okolnostiach teraz posudzovanej veci v rozpore s tými vyslovenými v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/36/2020, podľa ktorých dojednaním fikcie doručenia tak, že zásielka sa považuje za doručенú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, ako je to v prípade dojednania právneho predchodcu žalobkyne so žalovanými (bod 12.3.), takáto dohoda neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka (bližšie pozri bod 13.3. rozsudku sp. zn. 5Cdo/36/2020) a preto sa ani odvolací súd nemohol odkloniť od záverov tam uvedených.

13. Odvolacím súdom potom založené napadnuté rozhodnutie na závere o nepreukázaní doručenia upozornenia žalovaných podľa § 53 ods. 9 OZ na možnosť postupu v zmysle § 565 OZ („Žalobca predložil súdu ako dôkaz o doručovaní upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ označeného ako „Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 25.8.2015 podací hárok č. J (čl. 21 spisu) preukazujúci len to, že právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému v 1. rade (u žalovanej v 2. rade hárok predložený nebol) predmetné upozornenie, nie je však dôkaz o to, že by takéto upozornenie aj reálne bolo žalovanému doručенé a dostalo sa tak do jeho dispozičnej sféry.“ - bod 20. veta prvá napadnutého rozsudku), a tým

nedodržania zákonného postupu pre platné predčasné zosplatnenie celého úveru pred termínom konečnej splatnosti úveru, čo bez ďalšieho neoprávňovalo právneho predchodcu žalobkyne podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. postúpiť predmetnú pohľadávku na žalobkyňu, ktorá v dôsledku uvedeného nebola aktívne legitimovaný na podanie žaloby voči žalovaným, ktorý právny záver dovolateľka nenapadla, nemožno považovať za nesprávny.

14. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobkyne z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP nevyplýva, preto procesne neprípustné dovolanie žalobkyne odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.